

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
LEE, JOHEUN

K-Pop : Academia Spirit / Joheun Lee ; il. de Silvia Brunetti. –

București : Bookzone, 2026

ISBN 978-630-305-753-8

I. Brunetti, Silvia (il.)

821.531

Traducător: **Anca Marisac**

Redactor: **Roxana Samoilescu**

Grafician copertă: **Dacian Neagu**

Originally published in English by Farshore, an imprint of HarperCollinsPublishers Ltd, The News Building, 1 London Bridge St, London, SE1 9GF under the title:

K-POP SPIRIT ACADEMY

Text copyright © Joheun Lee 2026

Illustrations copyright © Silvia Brunetti 2026

Translated under licence from HarperCollins Publishers Ltd. All rights reserved.

The author asserts the moral right to be acknowledged as the author of this work.

Without limiting the author's and publisher's exclusive rights, any unauthorized use of this publication to train generative artificial intelligence (AI) technologies is expressly prohibited. HarperCollins also exercises their rights under Article 4 (3) of the Digital Single Market Directive 2019/790 and expressly reserve this publication from the text and data mining exception.

© Bookzone 2026, pentru prezenta ediție

Toate drepturile rezervate pentru limba română.

Nicio parte a acestei lucrări nu poate fi stocată sau reprodusă fără acordul editurii.

Editura Bookzone

Șoseaua Berceni nr. 104, sector 4, București

Comenzi și informații:

Telefon: 031-433.50.68

E-mail: office@bookzone.ro

www.bookzone.ro

K-POP ACADEMIA SPIRIT



JOHEUN LEE

ILUSTRAȚII DE SILVIA BRUNETTI

Bookzone
BUCUREȘTI, 2026



Sanha a simțit că o să vomite. Chiar în acel moment.

I se făcuse greață încă din clipa în care ținuse în mâini scrisoarea de acceptare.

„Felicitări pentru admiterea la Academia Spirit”, scria acolo. Apoi a urmat partea despre cât de impresionați erau de talentul și potențialul ei, despre cum credeau că avea să exceleze la școală, bla, bla, bla. Dar Sanha a rămas blocată la prima propoziție.

Admisă? Ea? La Academia Spirit?

Dacă cineva i-ar fi spus asta cu câteva săptămâni în urmă, ar fi bufnit-o râsul. Dar acum, când acest lucru s-a întâmplat, nu i s-a mai părut deloc amuzant.



Sigur, mama ei o anunțase că i-a trimis candidatura. Dar Sanha nu s-a așteptat ca școala să o accepte. Academia Spirit era cea mai bună academie de pregătire pentru idolii K-pop din întreaga lume. Iar Sanha? Ea era... mediocră. Nu avea nimic special.

— Nu e adevărat! a spus tatăl ei, când a auzit-o pe Sanha mormăind asta. Știi că poți să cânți!

— Tată, te rog, nu începe, a bombănit Sanha, afundându-se și mai mult în bancheta din spate.

Toată familia ei, probabil chiar și Bori, pisica, știa că Sanha nu a mai cântat după acel incident. Nu în public, cel puțin.

— Ei bine, am ajuns, a spus tata, parcând mașina. Știi, găză mică, o să fii...

Dar Sanha nu-l mai asculta. Era prea ocupată să se holbeze pe fereastră, apoi a sărit din mașină.

— Uau, a șoptit ea.

Chiar dacă încă era convinsă că totul este o farsă, să vadă Academia Spirit în realitate a fost de-a dreptul uluitor.

Arăta ca Disneyland, dacă Disneyland ar fi călătorit în timp din anul 2300. Poarta din față,

decorată cu literele **ACADEMIA SPIRIT**, era făcută în întregime din cristal și strălucea în soare. Dincolo de poartă, clădirile aveau tot felul de forme interesante și futuriste: o cupolă argintie, netedă, o sală în formă de cochilie, sclipind ca sideful. Însă ceea ce i-a atras cel mai mult atenția a fost un cub uriaș de sticlă, înfășurat în panouri publicitare electronice pe care rulau, în buclă, videoclipuri K-pop. Când unul dintre ecrane a început să redea videoclipul celui mai nou mega-hit al lui Siyoon, „Get, Set, Go!”, Sanha a revenit brusc la realitate.

Acum era elevă în primul an la școala surorii ei.

Văzându-i expresia îngrozită, tata a coborât din mașină și i-a ciufulit ușor părul.

— Nu ai de ce să-ți faci griji, a spus el. I-a scos valiza din portbagaj și i-a îndreptat gulerul uniformei. Adu-ți aminte ce ți-a spus Siyoon.

Bineînțeles că Sanha și-a amintit apelul video de seara trecută. Siyoon, aflată într-o cabină de machiaj din culise, i-a spus:

¹ Pe locuri, fiți gata, start! (n. tr.).

— O să fie bine, Sanha! Academia Spirit e super-distractivă! Adică eu urc pe scenă în fața a cincizeci de mii de oameni peste o jumătate de oră și tu te sperii de o școală nouă, surioară?

Dar exact asta era problema. Sora ei, Siyoon, era, în acel moment, unul dintre cele mai populari idoli din Coreea și cea mai de succes elevă din istoria Academiei Spirit. Era supercool și stilată. Cânta și dansa impecabil. Fanii ei aveau chiar și un nume al lor, Yooniberries. Sanha nu avea nicio șansă să concureze cu așa ceva. Cu puțin noroc, putea pur și simplu să se piardă în mulțime și nimeni n-ar fi aflat cine era...

Tata i-a dat un ghionț ușor în umăr.

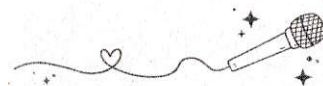
— Trebuie să plec, a spus el. Promit că o să-ți trimit poze cu Bori în fiecare săptămână.

După ce și-a dat ochii peste cap tot drumul la glumele răsuflăte ale tatălui ei și la jocurile lui din mașină, Sanha și-a dat seama dintr-odată că nu voia ca el să plece. Și-a deschis larg brațele, iar tata a strâns-o tare la piept, într-o îmbrățișare fermă.

— Distrează-te. Asta e tot ce vreau pentru tine, i-a șoptit el, și o căldură blândă i s-a răspândit în piept.

Sanha i-a făcut cu mâna în timp ce mașina lui se îndepărta. O mică scânteie de încredere a pâlpâit înăuntrul ei.

Poate că primul ei an nu avea să fie chiar atât de rău. Poate chiar avea să fie distractiv.



— Hei, crezi că o să putem să o întâlnim pe Siyoon cât timp suntem la școală?

— Dumnezeuule, asta e **VISUL** meu!

— Dacă o întâlnesc, *jur* că mor!

Chicote vesele au izbucnit prin grădina din fața școlii, amestecându-se cu huruitul roților de valiză care se rostogoleau pe alee. Când Sanha a trecut pe sub poarta de cristal, a înghițit în sec. Era obișnuită să audă numele lui Siyoon, dar și-a dat seama că aici avea să fie la cu totul alt nivel.

— Ați auzit? Sora mai mică a lui Siyoon începe școala anul acesta!



— Nu se poate!

— Credeți că o să fie la fel de cool ca Siyoon?

— Glumești? Pun pariu că o să știm că este ea în secunda în care o vedem.

Toate capetele au început să se întoarcă în stânga și-n dreapta, cercetând mulțimea. O fată cu părul prins în coadă s-a uitat direct spre Sanha, iar aceasta a fost cât pe ce să scoată un țipăt. Și-a plecat imediat capul și și-a coborât privirea în pământ. Așa avea să fie tot anul școlar?

Chiar atunci...

SCĂĂĂĂĂRT!

Toți elevii din primul an aflați în grădină au încremenit sau au tresărit speriați.

Ce se întâmpla? Inima Sanhei a început să bată cu putere. Poate alarma pornise fiindcă școala detectase cumva că, la urma urmei, ea nu avea ce căuta acolo. S-a uitat în jur, la ceilalți elevi la fel de nedumeriți, dar s-a simțit complet singură. Fără Siyoon, ocupată cu repetițiile. Fără mama, ocupată să o managerizeze pe Siyoon și să țipe la oameni. Iar acum, fără tata.